

Συναξάρι τοῦ ἁγίου ὀσιομάρτυρος Κυρίλλου, τοῦ ἐκ Θεσσαλονίκης,
+ 6 Ἰουλίου.

Ὁ Ἅγιος Ὄσιομάρτυς Κύριλλος, κατά κόσμον Κυριακός, ἐγεννήθηκε στήν Θεσσαλονίκη τό 1544, κατά τήν περίοδο τῆς βασιλείας τοῦ σουλτάνου Σουλεϊμάν. Ὁ πατέρας του ὀνομαζόταν Πείιος, καταγόταν ἀπό τήν ἐπαρχία Πελαγονίας καί διέμενε μέ τήν οἰκογένειά του στήν περιοχή τῆς ἀκροπόλεως τῆς Θεσσαλονίκης.

Σέ ἡλικία δέκα ἐτῶν ὁ Κυριακός ἔμεινε ὀρφανός, μέ ἀπο-τέλεσμα νά ἀναλάβουν τήν κηδεμονία του δύο θεῖοι του, συγγενεῖς τῆς μητέρας του, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ ἕνας ἦταν μωαμεθανός καί τόν ἔστειλε σέ κάποιον ἐπίσης μωαμεθανό βυρσοδέψη, γιά νά μάθει κον-τά του νά ἐξασκεῖ αὐτό τό ἐπάγγελμα.

Ὅστόσο ὁ Κυριακός, ἀκολουθώντας τίς συμβουλές τοῦ ἄλλου θεῖου του, ὁ ὁποῖος ἦταν εὐσεβῆς Χριστιανός, ἀποφάσισε νά ἐγκα-ταλείψει κρυφά τόν Μωαμεθανό κηδεμόνα του καί νά ἀκολουθήσει κάποιους ἁγιορεῖτες μοναχοῦς, πού εὐρίσκονταν ἐκεῖνη τήν ἐποχή στήν Θεσσαλο-

νίκη. Σέ ηλικία 14 ἐτῶν ὁ Κυριακὸς ἔφθασε στό Ἅγιον Ὅρος καί ἐκάθη μοναχὸς στή μονή Χελανδαρίου, λαμβάνοντας τὸ μοναχικὸ ὄνομα Κύριλλος.

Ὁ Κύριλλος ἀσκήτευσε ἐπὶ ὀκτώ ἔτη σέ κάποιο χελανδαρινὸ μετόχι καί σέ ηλικία 22 ἐτῶν ἐταξίδεψε μαζί μέ ἄλλους δύο χελανδαρινούς μοναχοὺς στήν Θεσσαλονίκη, ὅπου συνάντησε τὸ Χριστιανὸ θεῖο του. Κατερχόμενος ἀπὸ τὴν περιοχὴ τῆς Ἀκροπόλεως πρὸς τὸ λιμάνι τῆς Θεσσαλονίκης μαζί μέ τὸν ἐξάδελφό του – υἱὸ τοῦ Χριστιανοῦ θεοῦ του-, συνάντησε τυχαῖα τὸν μωαμεθανὸ κηδεμόνα του, ὁ ὁποῖος παρὰ τὴν παρέλευση πολλῶν ἐτῶν, ἀνεγνώρισε τὸν Κύριλλο. Ἐφώναξε ἀμέσως καί ἄλλους μουσουλμάνους γιὰ νὰ συλλάβουν τὸν Κύριλλο μέ τὴν κατηγορία ὅτι, ἐνῶ πρὶν εἶχε ἀσπασθεῖ τὸ μωαμεθανισμό, στή συνέχεια τὸν ἀρνήθηκε καί ἐξόμω-σε.

Ὁ Κύριλλος ὁδηγήθηκε ἀμέσως στὸν Τοῦρκο δικαστὴ τῆς Θεσσαλονίκης, ὁ ὁποῖος ἐπεχείρησε νὰ τὸν πείσει νὰ ἐγκαταλείψει τὴ χριστιανικὴ πίστη καί νὰ ἀσπασθεῖ τὸ μωαμεθανισμό. Ὅταν διεπίστωσε πῶς ἡ προσπάθειά του δέν ἐπέφερε κανένα ἀποτέλεσμα, διέταξε νὰ τὸν ὁδηγήσουν στή φυλακὴ σκοπεύοντας νὰ ἐκφέρει τὴν ἀπόφασή του τὴν ἐπόμενη ἡμέρα.

Τὴν ἄλλη ἡμέρα ὁ Κύριλλος ὁδηγήθηκε καί πάλι στό δικαστὴ, ὁ ὁποῖος προσπάθησε καί πάλι νὰ τὸν μεταπείσει μέ ὑποσχέσεις ἢ μέ ἀπειλές, ἀλλὰ ὅταν διεπίστωσε ὅτι ἡ προσπάθειά του ἦταν μάταιη, διέταξε νὰ τὸν κάψουν. Ὁ Ὄσιομάρτυς ὁδηγήθηκε ἀπὸ τὸ ἐξαγριωμένο πλῆθος τῶν φανατισμένων Τοῦρκων καί τῶν δημίων του στὸν τόπο τῆς καταδίκης του, στό παλαιὸ βυζαντινὸ ἵπποδρόμιο τῆς πόλεως, κοντὰ στό ναὸ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου, ὁ ὁποῖος μνημο-νεύεται στό συναξάρι τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὄσιομάρτυρος.

Ὁ Τοῦρκος ὑπαρχος ἐπεχείρησε γιὰ τελευταία φορὰ νὰ μετα-πείσει τὸν Μάρτυρα, ἀλλὰ ὁ Κύριλλος ἀρνήθηκε μέ πνευματικὴ ἀνδρεία. Κατόπιν τούτων ὁ ὑπαρχος ἔδωσε ἐντολὴ στοὺς δημίους νὰ ρίψουν τὸν Ὄσιομάρτυρα Κύριλλο στή φωτιά, ἡ ὁποία ἀποτέφρωσε τὸ σῶμα του στίς 6 Ἰουλίου τοῦ 1566.